

Příběh MBÚ aneb jak jsme se nechali opít rohlíkem

Sláva, svoz odpadů na skládku v Michalovicích končí. Ale kam s ním? Když ne na skládku, tak do MBÚ. Je to tak jednoduchý plán! Za cizí peníze si postavíme fabriku, která odpady zpracuje a zlikviduje. Štědrá Evropa na to navíc dává dotace. Hurá, a je to!

Ale kolik vlastně máme odpadu? Docela se nám sice daří třídít, přesto Mladá Boleslav ročně vyprodukuje asi 20 tisíc tun odpadu. Na skládku se ukládají i odpady z okolních obcí a celkem jich je asi 40 tisíc tun za rok. Evropa ale podporuje továrnu na 60 tisíc tun, tak si postavíme tu, ne? Však se ty odpady někde seženou. Sice se mluví o projektu obří spalovny pro celý Středočeský kraj, ale když to můžeme mít za cizí peníze, tak to tolik nebolí, no ne? Ostatně kraj se nám vyjádřil k žádosti o dotaci kladně, tak co. A že teď už žádné MBÚ nechce? My ho stejně postavíme a uvidíme. Nenecháme si do toho moc mluvit, občany už nějak obalamutíme.

A co to tedy to MBÚ vlastně je? To je továrna, kde se odpady musí rozdělit na různé druhy, a ty se pak využijí a prodají. Je to jako když se vymačká šťáva z citronu. Nejdříve se odpady, tak jak jsou v popelnicích, „vymačkají“, a tím vznikne šťáva. A pak je tu ten zbytek. Šťáva se pak uzavře a začne se z ní vyrábět plyn, z toho pak bude proud a teplo. A co pak? Ze šťávy se vyrobí ještě hnojivo! Neuvěřitelné! Kdo ale zkontroluje, že v tom zbytku nebude nic, co do hnojiva nepatří? Asi bude lepší to dát na nějaké zajištěné a ochráněné místo... A šup! Jede se zpátky na skládku! Ze slupky, která zbude, se musí vybrat železo, pak ji usušit (to, že přitom spotřebujeme spoustu tepla a proudů, je nám jedno, snad to pokryje proud z té šťávy), nadrtit a slisovat.

A co jsme to tedy vyrobili? Moc nevíme, protože vlastně ani nevíme, z čeho jsme to vyrobili. Co vlastně ti lidi do těch popelnic vyhodili? Snad ne něco, co by mohlo škodit životnímu prostředí - baterku, teploměr, nějaké chemikálie?

Takže! Moc nevíme, co máme, ale jdeme to prodat. Víme, že je to z odpadků a stálo nás to spoustu energie. Teplárna ve Škodovce by to určitě ráda vzala, protože to dobře hoří! Spalovny pro stejné odpady, které jsme přivezli k nám do naší fabriky MBÚ, mají filtry na čištění kouře. Teplárna takové čištění nemá, protože spaluje jen uhlí a upravené bioodpady. Ale snad to nějak vyjde, stejně ve Škodovce nemají takové měření exhalací jako ve spalovnách. A až se to spálí, snad se najde nějaké místo, kam dáme ten popel. Třeba... někde na skládku?

A když teplárna ten náš výrobek nevezme, budeme muset hledat, kam s ním. Potřebujeme ale, aby nám za to někdo zaplatil. Tak zkusme třeba cementárnu. Je to sice o 100 km dál a nevíme, jestli něco zaplatí, ale přeci to nebudeme vozit zase zadarmo na skládku!

A tady nám to najednou nějak přestává vycházet. Máme půjčených 400 miliónů, snad je banka nebude chtít hned tak zpátky. Do tohohle MBÚ můžeme ročně přivést 60 tisíc tun odpadků. My máme 20 tisíc tun, které dovezeme zadarmo. Další 20 tisíc seženeme z okolí taky, ale za ty už si necháme zaplatit. Kolik? Chtěli jsme víc než za skládku, ale to prý že ne, že nám obce za ty jejich odpady víc nedají. No tak tedy za stejnou cenu jako za skládku. A těch zbývajících 20 tisíc tun, aby se využila kapacita MBÚ? Snad kdybychom přestali třídít, tak by něco přibýlo... Ne, ne, tudy cesta nevede. Tak to celé musíme utáhnout s kapacitou o třetinu menší. Ale na to zas nemáme kalkulaci. A kdyby ano, je to absolutně mimo podmínky, za kterých jsme dostali evropské peníze. Jenže bez nich o MBÚ už zase tolik nestojíme! A navíc se chystá ta spalovna pro celý kraj...

No jo, fabriku už ale máme. Jenže na co nám teď je? Snad by si ji mohla vzít banka, aby se aspoň trochu umožily ty půjčené peníze.

A zbytek?
Co kdyby zase všichni začali platit za odpady?
Z čeho jiného to vzít?

Výstavba zařízení, které bude zpracovávat odpad z Boleslavska, by mohla být doposud největší investiční akcí města. Jak ukazují zkušenosti z Rakouska a Německa, dost možná taky největším investičním průšvihem, za který nakonec zaplatíme opět my všichni.